

Speech Jan Slagter (ambassadeur Buddy Netwerk) bij doorstart Lunch voor mensen met Hiv

Woensdag 15 januari 2025, COC Haaglanden, Scheveningseveer 7 Den Haag

Welkom allemaal op deze prachtige en historische plek in Den Haag aan de Scheveningseveer 7. Vandaag maakt de Haaglanden Lunch voor mensen met hiv een doorstart. Dit keer als een samenwerkingsverband van drie organisaties die zich alle drie inzetten voor het welzijn van mensen. Drie organisaties die een plek weten te creëren waar mensen zich veilig voelen, ondersteuning bieden en waar de mens centraal staat en hoe mooi is dat.

Het COC Haaglanden zet zich al 78 jaar in voor queer, homo, lesbische, biseksuele en intersekse- en trans community en iedereen die daarbij hoort. Sinds 1947 bieden zij een veilige plek hier in Den Haag.

De stichting Buddy Netwerk. In 1988 ontstaan als een netwerk met Buddy's (vrijwilligers) voor mensen met hiv/aids. De organisatie heette toen Aids Projecten Buro. Eind jaren 90 van de vorige eeuw werd de naam Aids Projecten Buro veranderd naar Buddy Netwerk, de doelgroep werd verbreed naar mensen die chronisch en of levensbedreigend ziek zijn. Heden ten dage is Buddy Netwerk actief in Den Haag en vijf omliggende gemeenten. Zij zetten zich in voor mensen met gevoelens van eenzaamheid, beginnende dementie en voor volwassenen en kinderen met een chronische/levensbedreigende aandoening en doet dat samen met zo'n 400 vrijwilligers.

De Hiv vereniging Nederland is in 1990 ontstaan uit een fusie van diverse belangenorganisaties voor mensen met hiv in Nederland en zet zich al jaren in voor de belangen van mensen met hiv in Nederland, waarbij het onderlinge contact en het bestrijden van stigma hoog in het vaandel staat. Een organisatie voor mensen met hiv door mensen met hiv.

Toen ik Jan Slagter in 1954 geboren werd, was homoseksualiteit nog verboden in Nederland. Het duurde tot 1971, voordat de wet die dit verbood, (artikel 248bis) werd afgeschaft. In de jaren 70 brak er een periode aan van vrijheid en acceptatie en schoten de bars waar mannen elkaar konden ontmoeten als paddenstoelen uit de grond. Ook op de Nederlandse televisie waren er steeds meer personen zichtbaar die nu zichzelf konden zijn en omarmd werden door de kijkers. Nederland werd steeds vrijer en verlostte zichzelf van vele vooroordelen. Een tijd van optimisme en idealisme.

In 1981 veranderde dit voor een grote groep drastisch. Er werd een virus ontdekt dat toen nog geen naam had, maar al wel het "Homo" virus werd genoemd. Het zou tot 1983 duren voordat bij het Pasteur instituut in Parijs het hiv-virus een naam kreeg. Daarna duurde het tot 1996 voordat er medicijnen kwamen waarmee een goede behandeling van het virus mogelijk werd. Na 1981 werd al snel duidelijk dat dit virus niet een homo -ziekte was, maar het iedereen kon overkomen.

Tot op heden is hiv nog steeds een aandoening waar men niet zo gemakkelijk over spreekt en is er nog steeds veel onwetendheid. In de jaren 80 en 90 is er een hele generatie opgegroeid die geworsteld heeft met al deze vooroordelen. Die 15 jaar lang bezig zijn geweest met overleven en in die periode vrienden en geliefden hebben verloren en de strijd aan moesten gaan met onterechte vooroordelen.

Het was daardoor dat er in 1988 in Den Haag een plek ontstond op de Herengracht waar men elkaar kon ontmoeten, steun vond bij elkaar en met elkaar kon rouwen en herdenken. Het duurde dan ook niet lang voordat de lunch, voor mensen met hiv, daar zijn oorsprong vond. Deze

lunches waren vaak ook een feestje. Koks werden ingehuurd, geweldige gerechten werden er bereid en prachtige naamvlaggen werden er in elkaar gezet. Op de Herengracht was het vol.

We moeten ons ook realiseren dat er al tijd mensen zijn die dit mogelijk maken. Die de kar trekken en hun nek uitsteken. Hoe belangrijk is dat, dat je je eigen belangen opzij kunt zetten en om voor de belangen van anderen op te komen.

We zijn vandaag weer bij elkaar voor een geweldige lunch die weer mogelijk is gemaakt door de inzet van anderen. Voor hen en de vrijwilligers die dit in het verleden mogelijk hebben gemaakt, nu graag een warm applaus. Een belangrijk thema bij de lunches bij Buddy Netwerk was ook altijd het herdenken. Zoals we hier zitten hebben we allemaal de herinneringen en de verhalen aan hen die er niet meer zijn. Aan hen die een plekje hebben in ons hart. Ik wil daarom voordat we met deze overheerlijke lunch beginnen vragen voor een momentje stilte, een moment waarin we onszelf toelaten de namen te noemen van hen die er vandaag niet meer bij zijn, dat mag ook hardop. Zodat we de stilte doorbreken. Zoals we dat zullen moeten blijven doen. Onze stem laten horen en laten weten dat we er voor elkaar zijn.

Eet smakelijk.